

Zadnje vesti

Slabe vremenske vesti. Washington napoveduje za severni del Ohio, Pennsylvanijo, New York, da bo snežilo. Sicer pa je po vsej republiki pusto, hladno, deževno. Cleveland opozarja tudi na možnost, da bo snežilo, glede temperature pa, da bo najvišja samo 44, najnižja 32 stopinj.

V Mansfield, Conn., je 11-letni deček s puško ustrelil očeta, mater in 14-letnega brata. Ubijalec je bil tepen, pa je napravil načrt kako se maščuje. Deček je normalen, v šoli je celo dobro napredoval. Doma je čakal, da vsi trije ne bodo skupaj. Na mater je streljal v spalnici in jo ubil. Na očeta kakor tudi na brata je streljal in ju pobil zunaj hiše. Za enkrat so ubijalca prepekljali na opazovanje.

Predsednik Eisenhower je postavil posebno komisijo, kateri načeljuje general Bradley, sedaj v pokoji. Komisija je imela nalogo, da pregleda federalne izdatke za veterane. Komisija je danes dala javnosti svoje predloge, da bodo pregledali ali veterani ne spadajo tudi pod Social Security, pa naj se jim podpre od drugod ukinejo.

Tretja Amerikanka, ki je bila precej znana, je zapadla v zraksko življenje. V Dallas, Texas, se je poročila Autherine Lucy, črka, ki je bila izgnana iz državne univerze v Alabami. Vzela je za moža visokošolca, črna Fosterja. Foster je duhovnik protestantske sekte in še naprej študira. Nov črnski par se bo za stalno naselil v Texasu. Lucy, sedaj Foster, pa bo mesto poročnega potovanja, šla po Texasu na propagando za črnsko stvar.

Včeraj je prispelo v Chicago prvo nemško potniško letalo družbe Lufthausa in bo od sedaj naprej obstajal redni letalski promet med Chicago in Zapadno Nemčijo. Prvi potniki, 44 po številu, so bili več ali manj uradni zastopniki.

Winston Churchill je spisal novo knjigo, ki je bila danes na prodajni prvič tako v Angliji, kakor v Združenih državah. Knjiga nosi naslov "Zgodovina angleške govorečega ljudstva." Churchill je dobil honorarja za to knjigo tri milijone dolarjev.

Včeraj je bila požarna bramba Clevelanda trikrat klicana ker je gorelo v središču Clevelanda. Enako je gorelo na Cleveland Heightsu. Nastala škoda v Clevelandu je \$50.000, na Cleveland Heights pa \$20.000.

Danes v zgodnjih jutranjih urah je prišlo na Ohio Turnpike blizu Galiopolisa do avtomobilskega karambola. Pet ljudi je bilo ubitih.

Na Pennsylvania Turnpike v bližini Beaver Falls, Pa., je padel med vožnjo iz avtomobila triletni George Lingenfelter iz E. 117 St. Oče je vozil avtomobil, pa je najbrže otrok odprl vrata pri zadnjem sedenju, padel ven in to pod kolesa tovrstnega avtomobila, katerega je bil oče ravno kar prehitel.

Klub Ljubljana

Klub Ljubljana ima svojo redno mesečno sejo v torek zvečer v Ameriško jugoslovanski centru na Reher Ave. Pričetek ob pol osmih. Članstvo je vabljenost, da se udeležijo.

Dajte svobodo zaprtim unijskim organizatorjem

V Sovjetski zvezi, s takimi podatki razpolagajo vodstva ameriških unijskih, je še vedno v zaporu 245 unijscev, ki so v komunističnem svetu propagirali misel svobodnih delavskih unijskih. Zaprti so politično socialni demokratije. Ameriški delavski voditelji so poslali Nikitu Hruščevu in Nikolaju Bulganinu, ki se nahajata na obisku v Angliji, odprto pismo z zahtevo, da se ti zaprti unijski takoj pustijo na svobodo. Med podpisniki tega pisma je tudi Norman Thomas, bivši vodja ameriške socialistične stranke.

Nikita Hruščev in Nikolaj Bulganin nadaljujeta v Angliji z obiski in posvetovanji. Na dnevnem redu političnih posvetovanj so še vedno vprašanja Srednjega vzhoda. Komu naj se dobavljajo orožje, ali samo Arabcem, ali tudi Judom v Palestini, in koliko tega orožja naj gre obema strankama. Značilno je, da je moskovski radio napadel Angleže in Amerikance, da so ti krivi nemirov na Srednjem vzhodu, ker organizirajo Jude proti Arabcem. Napad je prišel ravno v času, ko sta v Angliji Nikita Hruščev in Nikolaj Bulganin s svojim spremstvom.

Nikita Hruščev in Nikolaj Bulganin sta bila včeraj v nedeljo gosta britanske kraljice Elizabete v poletnem dvorcu Windsor.

Ko so v Moskvi začeli z gonjo zoper spomin na pokojnega Stalina, je prišlo v glavnem mestu Tiflisu, Georgiji, kjer je bil pokojni Josip Stalin doma, do nemirov. Bilo je to dne 9. marca. Eno od teh poročil se je glasilo, da je bil brzovlak, ki je prispel iz Tiflisa v Moskvo, močno poškodovan. Vlada v Moskvi je takrat priznala, da so se nemiri vršili in da so prišla v Tiflis vojaška ojačenja. Ena poročila trdi, da so oddelki Rdeče armade streljali in da je bilo sto ljudi ubitih; Tiflis je bil kakor oblegano mesto.

Pridite v Rusijo!

Nikita Hruščev in Nikolaj Bulganin sta obdarovala vsakega na angleškem dvoru. Ali sta dala sabljo ali konje, medveda ali manjše stvari za prince in princezino.

Na sestanku županov velikega Londona sta povabila Angleže naj pridejo v Sovjetsko zvezo, v kateri koli kraj že hočejo. Da-

našnja Rusija je nekaj popolnoma drugega kot je bila.

Iz sovjetskih krogov se je namignilo, da oba ruska veljaka pričakujeta, da bosta povabljenata tudi v Združene države, seveda po volitvah.

EKSPLOZIJA "H" BOMBE

Ameriška komisija za atomsko energijo pripravlja za to pomlad vrsto eksplozij vodikove bombe. Sovjetska zveza je protestirala, pridružil se ji je tudi Adlai Stevenson, ki je za to, da naj se ti poskusi opustijo, pa bo Amerika tako pokazala, da jo v resnici preveva želja po miru.

"METROPOLITAN" V CLEVELANDU

Metropolitan opera iz New Yorka je ta teden na gostovanju v Clevelandu. Predstave se zaključijo s soboto. Iz New Yorka sta prispela dva posebna vlaka, ki sta pripeljala tako igralce in pevec, kakor tudi scenarijo. Metropolitan opera je pred Clevelandom gostovala v Bostonu. Operne predstave se začnejo z opero "Hofmanove pripovedke," končajo pa v soboto z opero "Aido." V torek zvečer bo v operi "Maskirani bal" pela Zinka Milanov.

ODPRAVLJAL JE PLOD

Policija v predmestni občini Lyndhurst ima opravka z zdravnikom, ki je odpravil plod neki 22 letni ženski iz Willowicka, pa je ta na posledica odprave plodu začela krvaveti in so jo morali prepeljati v bolnico. Ta slučaj je odkril druge slučaje in se je izkazalo, da je dotični zdravnik iz Lyndhursta v letih 1951—1956 odpravil plod 150 ženskam.

KAKO SE Z NAMI IGRA USODA

Otok Ciper v Sredozemlju nam je znan. Otok je pod angleško upravo, je ena najvažnejših angleških postojank, ne samo v Sredozemlju, marveč tudi na gre za angleške interese na Srednjem vzhodu. Tam je zbrana številna angleška vojska, ki se je morala umakniti iz Egipta iz območja ob kanalu Suez.

Večina prebivalstva otoka Ciper je grška. Ti Grki zahtevajo, da se otok priključi h Grčiji in da se Angleži poberejo domov. Na otoku je vložil tudi ameriški kapital, gre za družbo Cyprus Mines Corp., kjer je ameriški dolar. Šef varnostne službe v temu rudniku je bil neki Bogdanovič; kakor ime samo kaže, po rodu Jugoslovane, ki se je naselil na otoku in postal naturaliziran angleški državljani. Ščiti pa ameriške interese. Grki v boju proti Angležem so tega Bogdanoviča ubili s strelji iz strojnice.

V Grand River, O., so se rodili pred dvajsetimi leti trojčki, dve deklici in en deček. Trojčki so redki; še redkejši je, da ostanejo pri življenju, najbolj redko pa je, da se vsi znajdejo na študiju na visoki šoli, kjer vsi dobro napredujejo. Gre za družino Daniela Shula.

DELAJO RAČUN BREZ KRČMARJA

Italijani imajo manj: čim več otrok. Italijanski polotok z otoki, ki pripadajo k Italiji, ima skoraj toliko prebivalstva, kakor Velika Britanija. Razmerje je nekako tole, da je v Veliki Britaniji 50, v Italiji pa 48 milijonov ljudi.

Mussolini je razpisal celo nagrade družinam s številnimi otroci. Še več Italijanov!

Kadarkoli pride kak italijanski politik v Združene države, Kanado, ali v Južno Ameriko, se začne pogajati o italijanskem naseljevanju v teh krajih. V Rimu v Italiji delajo enostavno račune—en milijon Italijanov naj se naseli v Združenih državah, zopet en milijon v Kanadi, zopet en milijon v Južni Ameriki, pa bo šlo. V resnici pa ne gre, italijanske družine pa se še vedno množijo.

V italijanski vasi Campo Cavallo živi družina Pirani. Kar 30 otrok! Najstarejši so že poročeni in skrbijo, da se otroci množijo. Kadar je vsa ta družina zbrana, je na dvorišču kmetskega posestva 46 ljudi. Posestvo meri sto akrov. Na tem posestvu se pridelava nekaj živeža, toda račun je tale:

Ker gre za 16 otrok, ki so stari pod desetimi leti, mladitih in starih zakoncev Pirani, je treba na dan 20 kvartov mleka, pet funtov sladkorja, 65 funtov kruha, 50 funtov zelenjave, za starejši 25 kvartov vina, za vse skupaj 15 pišk in 12 ducatov jajec. Veliko je treba torej kupiti poleg tega, kar se na posestvu pridelava.

Družina Pirani se lahko baha, da je najštevilnejša družina v Italiji, kaj pa bo z bodočnostjo te mladine, se najbrže ne sprašuje in po italijansko računa, da bo že vse tako urejeno, da bo prav.

Judje bežijo

Judje, ki so zelo številno naseljeni v Severni Afriki, kjer gre za notranjo revolucijo, hitijo v judovsko državo Izrael. Posebno številni so Judje v Maroku. Tam se je prijavilo 100.000 Judov, ki se hočejo naseliti v Izraelu v Palestini.

Judovska država v Izraelu gre sicer na roke, pravi, da naj si Judje, ki hočejo v Palestino, ali sami, ali potem posebnih judovskih organizacij preskrbijo potrebna denarna sredstva da krijejo stroške prevoza.

Judje so si postavili cilj, da za kritje teh stroškov zberejo \$4.821.560. Tudi v Clevelandu Judje močno zastopani. Njihova organizacija si je nadela nalogo, da samo v clevelandskem območju zbere en milijon dolarjev. Za enkrat bo šlo za 45.000 Judov, ki naj kot taki, ki se nahajajo v najbolj skrajni sili, gredo v Izrael.

Na drugi strani se dvigajo Arabci. Med Arabijo in Egiptom so sklenili prijateljsko, pa tudi vojaško pogodbo. Ta pogodba naj pomeni poziv vsem Arabcem, da se družijo v boju proti Judom v Palestini.

Pismo

Pismo iz stare domovine imamo v našem uradu za John Snajdar.

AMERIŠKA ZUNANJA POLITIKA JE ZAVOŽENA? EISENHOWER IŠČE PRIVATNE SVETOVALCE

ZA BOLJ SVOBODNO ZUNANJO TRGOVINO!

V ameriškem tisku se je začelo vprašanje, kje smo v zunanji politiki. Ali je ta politika zavožena in ali ni treba novih smeri in novih potov. Adlai Stevenson dokazuje, da je sedanja zunanja politika v rokah predsednika Eisenhowerja in njegovega državnega tajnika John Foster Dullesa preveč okostenela, da se ne zna prilagoditi življenju kot je. Sovjetski veljaki se znajo prilagoditi danim razmeram. Glavni uredniki pomembnih ameriških listov so pisali članke, da je treba nove ameriške zunanje politike. Govorimo o mrzli vojni. To je o napetem položaju, ko sicer ni prave vojne, lahko pa do nje pride. Kdo zna bolj spretno voditi to mrzlo vojno, ali Amerika s svojim blokom, ali Sovjetska zveza s komunističnim blokom?

V Washingtonu je imela svoj šen. Spor med Jugoslavijo in Italijo glede Trsta je bil rešen. Komunisti so se hoteli zasedrati tudi na zapadni polobli—Guatemali, pa se je poskus ponosrečil. Eisenhower je končal svoja izvajanja, v katerih je hotel dokazati, da Združene države v mrzli vojni dosega uspehe s stavkom:

Kar sem našel, so naše zmage v mrzli vojni!

Za Kefauverja

V državi Tennessee sta se združili bivši samostojni AFL in CIO v skupno AFL—CIO. Na skupni seji se je vodstvo AFL—CIO posvetovalo o predsedniškem kandidatu in je bil senator Estes Kefauver proglašen kot kandidat AFL—CIO za Tennessee.

Očividno je stal pod pritiskom javnega mnenja tudi predsednik Eisenhower. Govoril je glavnim urednikom in izdajateljem časopisov ter napovedal, da bo imenoval posebno svetovalno komisijo, v kateri bodo ameriški privatniki, pa bodo dajali federalni vladi nasvete, kako naj se vodi zunanja politika.

Za svobodno trgovino

Eisenhower se je znova zavzel za svobodnejšo zunanjo trgovino. Najprvo se je pečal z Japonsko, katere prebivalstvo hitro narašča, šteje že 90 milijonov, treba ga je preživeti, Japonska pa je navezana na zunanjo trgovino. Eisenhower je za čim večje trgovske zveze z Japonsko, pa tudi z Veliko Britanijo, Francijo in Zapadno Nemčijo.

In nova sovjetska zunanja politika?

V ameriškem tisku padajo izjave, da naj preokret v Moskvi pozdravimo, na drugi strani, da bodimo previdni. Tudi v tem vprašanju je moral Eisenhower povedati, kaj da misli. Sovjetska vlada, ki bi bila predana skrbni svojega ljudstva, bi imela lahko prijateljske odnose tako z Združenimi državami, kakor z ostalimi svobodnjubnim svetom. Eisenhower se je izrazil, čeprav med vrsticami, za najnovejšo gestijo sovjetske vlade proti diktaturi enega človeka, to je Stalina. Istočasno pa je opozoril sovjetsko vlado na to, da je vključit spremembam še vedno polno nerešenih vprašanj, kot so bila pod Stalinom.

Eisenhower je govoril o uspehih Združenih držav v zunanji politiki. Ti uspehi da so:

Komunisti niso mogli dobiti Koreje kot je bil njihov cilj; v Indokini niso bili dosegli svojega cilja, da bi dobili vsi Indokino, dobili so samo severni Vietnam; položaj v Iranu se je zboljšal. Spor med Egipčani in Angleži glede kanala Suez je bil re-

LOUIS LINDIC

Včeraj zjutraj je preminil v St. Vincent Charity bolnišnici po dolgotrajni bolezni Louis Lindic, star 74 let, stanujoč na 3610 E. 81 St. Rojen je bil v vasi Šmarjeta na Dolenjskem, odkoder je prišel v Ameriko pred 55 leti. Bil je član društva sv. Jožefa št. 146 K.S.K.J., društva Bled št. 20 S.D.Z. in društva sv. Imena.

Tukaj zapušča soprogo Terezijo, rojena Ferenčak, sina Louis hčere: Mrs. Theresa Tomele, Mrs. Ann Pavic, redovnico Mary Monica pri frančiškanskem redu, Mrs. Dorothy Simoni in Mrs. Mary Louise Weaver, 11 vnukov, brata Franka in več sorodnikov. Pogreb se vrši v sredo zjutraj ob 8.30 uri iz Louis Ferfolia pogrebnega zavoda v cerkev sv. Lovrenca ob 9. uri in nato na pokopališče Calvary.

MATHEW COTMAN

Po dolgotrajni bolezni je preminil v Euclid-Glenville bolnišnici poznani Mathew Cotman, star 72 let, stanujoč na 14411 Thames Ave. Doma je bil iz Iga pri Ljubljani, kjer zapušča več sorodnikov. V Ameriki se je nahajal 43 let. Delal je nad 25 let pri New York Central železnici, zadnjih sedem let pa je bil upokojen. Bil je član društva Clevelandski Slovenci št. 14 S.D.Z.

Tukaj zapušča soprogo Frances, rojena Pipan, doma iz Vižmarje, št. Vid pri Ljubljani, pet otrok: Stanley, Frank, Edward, John in Mrs. Frances Kadis, 10 vnukov in več sorodnikov. Pogreb se je vršil danes zjutraj ob 8.45 uri iz pogrebnega zavoda Joseph Zele in sinovi, 458 E. 152 St., v cerkev Marije Vnebovzete ob 9.30 uri in nato na pokopališče Calvary.

PETER SVILAR

Včeraj popoldne je preminil po kratki bolezni na svojem domu Peter Svilar, star 70 let, stanujoč na 1573 E. 36 St. Doma je bil iz Skare, Otac na Hrvatskem. V Ameriko je prišel leta 1951.

Tukaj zapušča soprogo Mašo, šest otrok: Danico, George, Milico Dobrijevič, Dušana, Stefana in Nenada, šest vnukov, brata in sestro. Pogreb se vrši v sredo popoldne ob 1. uri iz Grdinovega pogrebnega zavoda, 1053 E. 62 St., v cerkev sv. Save in nato na rusko pravoslavno pokopališče.

JOHN OBERLIN

Preminil je John Oberlin, star 73 let, stanujoč na 7725 Dercum Ave. Rojen je bil na Hrvatskem. Tu zapušča ženo Evo, sina Henry in več sorodnikov. Pogreb se vrši v torek zjutraj ob 9.30 uri iz Golubovega pogrebnega zavoda, E. 47 St. & Superior Ave., v cerkev sv. Pavla in nato na pokopališče Calvary.

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
The American Yugoslav Printing & Publishing Co.
6231 St. Clair Avenue Cleveland 3, Ohio
Henderson 1-5311 — Henderson 1-5312
Issued Every Day
Except Saturdays, Sundays, Holidays and the First Week in July

SUBSCRIPTION RATES — (CENE NAROČNINI)	
By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town: (Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):	
For One Year — (Za eno leto)	\$10.00
For Six Months — (Za šest mesecev)	6.00
For Three Months — (Za tri mesece)	4.00
For Canada, Europe and Other Foreign Countries: (Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):	
For One Year — (Za eno leto)	\$12.00
For Six Months — (Za šest mesecev)	7.00
For Three Months — (Za tri mesece)	4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

VODA!

V slovenskem jeziku pravimo, da voda še v čevlju ni dobra. To je navadno v družbi, kadar se komu napije, pa raje izberemo kako alkoholno pijačo. Izraz sam, da voda še v čevlju ni dobra, zveni kot nek posmeh vodi.

Kri ni voda! Tudi ta izrek poznamo, pomeni, da je kri nekaj važnega, da naj bi ona več dirigirala v našem življenju, ker je v našem telesu, kot pa voda. Kri se razburi, voda pa ne. Voda se tiho mirno plazi, tak občutek imamo, ko gre za nas same. Zopet en dokaz, da vodi ne izkazuje mo preveč spoštovanja.

Mi smo prinesli kratke vesti, da se tu pri nas v Ameriki študira vprašanje vode. Za kaj gre? Prvič za to, da bo navadne vode, imenujemo jo lahko pitno, ali sladko, zmanjkalo. Nadomestiti jo bo treba s slano morsko vodo. Vode, da bo zmanjkalo? Da! Do tega spoznanja smo prišli. V Ameriki so začeli s kemičnimi procesi in so tehnične iznajdbe že pokazale pot, po kateri se bo slana morska voda spreminjala v užitno pitno vodo. Gre le še za račun: teh poti je namreč več in katera je cenejša.

Umestno je, da dodamo še nekaj: Živali v gozdovih in na poljih, mislimo na divjačino, divje živali, imajo neko sredstvo, da se obvarujejo pred napadalcem-človekom, ki jim streže po življenju. Tudi nagon divjih živali je ta, da pač ostanejo žive. Imajo varnostno barvo, ki se spreminja z letno dobo in okoljem. Človek, posebno lovec, naj te živali ne opazi, ker se barva sklada z barvo. Vse v boju za obstanek življenja.

V boju za obstanek življenja je tudi človek. Nima varnostne barve, ima pa možgane, ki mu narekujejo, kako naj se preživi. Če česa primanjkuje, naj zna ustvariti, izkopati iz tal. Borba za obstanek je kruta, lahko pa smo zmagovalci, če znamo izkoristiti svoje možgane. Vprašanje vode v Ameriki je življensko vprašanje.

Sicer pa ne zaničujemo vodo. Redki so med nami, ki bi verjeli, da je naše telo sestavljeno 70 odstotkov iz vode! Naj navedemo nekaj zanimivih podatkov, da nam bo voda, in trenutno razpravljanje o vodi, čisto jasno pred očmi.

Nase telo zahteva, da ima na dan vsaj osem pintov svežega dotoka vode in je dokazano, da se telo vzdrži brez vode največ dva do štiri dni. Če smo lačni, v pravem pomenu te besede, še večji povdarek je v slovenski besedi — stradanje, je zelo hudo. Temu verjame samo tisti, ki je res stradal. Toda, če smo žejni do obnemoglosti, je še hujše.

Civilizacija, standarda življenja povišujeta potrebo, s tem pa večjo uporabo vode. Izračunali so, da pride v Združenih državah in v Kanadi na glavo za osebne potrebe na dan 200 galonov vode. Lahko trdimo, da je standard ameriškega življenja tudi kopalnica. Lahko trdimo, da je na primer del standarda našega življenja dnevno britje. Mi ne izmenjavamo spodnjega perila enkrat na teden, marveč zahteva standard, da ga menjamo vsak dan. Vodo rabimo, ko jo pijemo radi žeje, ko se koplamo, ko kuhamo, ko peremo, ko čistimo, ko namakamo svoje vrtove. Izračunano je, da porabi družina petih članov tisoč galonov vode na dan. To se morda čudno sliši, odgovarja pa resnici.

Naš standard zahteva, da kupujemo razne predmete, pa pri tem navadno ne pomislimo, da tudi industrija, ki izdeluje te predmete, pri proizvodnji rabi vodo. Če bi se šteli vse deleže te potrebne vode, pa bi jih zbrali prav na eno glavo, enega stanovalca Amerike, bi morali dodati k 200 galonom vode za običajne potrebe, še 1.300 galonov vode, toliko je namreč pride na glavo Amerikanca, če ameriška produkcija porazdeli uporabljeno vodo na vsako ameriško glavo. Bajeslovne številke, s katerimi pa je treba v praktičnem življenju računati.

L. Č.

UREDNIKOVA POŠTA

Koncert "Planine"

MAPLE HEIGHTS, Ohio—Živimo v času pomladanskih koncertov. Naša pesem se krepko razlega po naših Narodnih domovih, kar priča, da jo še vedno visoko cenimo in vztrajno gojimo. Prav je tako, saj je slovenska pesem našega rodu najzlahtnejši cvet. Tudi pri nas v Maple Heights se pevski zbor "Planina" pripravlja za koncert, ki se bo vršil v nedeljo 29. aprila ob štirih popoldne in sicer v Slovenskem narodnem domu na Stanley Ave.

Program bo nenavadno raznolik. Nastopile bodo tri skupine: moški, ženski in mešani zbor. Nekaj pesmi bo težjega značaja, nekaj pa lažjih, med njimi več priljubljenih narodnih. Nastopil bo tudi mešani kvartet, ki nam bo podal prelepi in učinkoviti kvartet iz opere "Marta." Navrgli pa bodo tudi kako narodno. Mešani zbor bo poleg narodnih pesmi izvajal tudi Vilharjevega efektnege "Mornarja," zbor iz "Il Trovatore," nov ritmični tango "Kje si ti?" in pa Zormanovo "Ladje bele, ladje bele." To je samo nekaj točk iz pestrega programa, ki bo občinstvu gotovo ugajal. Slišali bomo razne soliste, kot so John Zupanc, Frank Urbančič, Al Glavič, Olga Ponikvar, Lillian Sadowski in Robert Kastelic.

Ves program bo vodil pesnik in skladatelj Ivan Zorman. Zato smo verjeti, da boste imeli prvovrsten užitek, če nas obiščete v nedeljo 29. aprila. Vljudo vas vabimo!

Al Glavič.

V ITALIJI SO USTANOVILO OČESNO BANKO

V medicinskem inštitutu rimske univerze so ondan ustanovili prvo italijansko "Očno banko." Njena naloga bo organizirati in usmerjati požrtvovalnost ljudi, pripravljenih prepustiti po smrti svoje oči za nevarne očesne operacije. Očno banko so ustanovili na pobudo upravnika inštituta prof. Gerina. Njega pa je napotil na to nedavno umrl Carlo Gnocchi, ki je pred svojo smrtjo 28. februarja zapustil svoje oči dvema slepima otrokom. O tem smo kratko že poročali. Po vsej Italiji so se začeli ljudje zanimati za ustanovitev očesne banke. Prof. Gerinu se je prijavilo že kakih 1000 ljudi.

V Italiji še velja zakon, po katerem je prepovedano izrezati mrtlični oči. Ta zakon je bil uveljavljen pred mnogimi leti, da bi zaščitil dozdevno mrtve ljudi pred kirurškimi posegi. Zakon določa, da mora ostati truplo najmanj 48 ur nedotaknjeno. Očesna roženica pa po dveh dneh za operacije ne pride več v poštev. Zato bo italijanski parlament čimprej izglasoval nov zakon, po katerem bodo došle "skrivne" očesne operacije uradno dovoljene.

Prejšnjo nedeljo umrli 75-letni Italijan Giovanni Paggi je v oporoki zapustil svoje oči za kirurške namene za presaditev roženice. K tej odločitvi ga je napotil zgled Carla Gnocchija, ligar požrtvovalnost, je vzbudila zanimanje po vsem svetu. Operacijo, za katero je dal na razpolago oči Paggi, so napravili v neki italijanski bolnišnici. Tri ure po Paggievi smrti je kirurg dr. Emilio Ravennino vstavil njegovo roženico 17-letni slepi Marieni Zappa iz Casanua d'Adda. Operacija se je posrečila.

ZAMENJAVA

"Kaj tarnaj, prijatelj, da je mesec tako dolg! Jaz ga vidim vedno okroglega."

Atomski motorji za letala, vlake in ladje

Upravnik inštituta za jedrsko energijo v Harwellu sir John Cockcroft je imel ondan v inštitutu železniških inženirjev predavanje, v katerem je opozoril na nevarnosti in težave v zvezi z atomskimi motorji za letala. Omenil je, da so nekatere predstavnike angleških tovarn letal in letalskih motorjev dodelili inštitutu v Harwellu, da bi proučili vprašanje atomskih motorjev za letala. Velika ovira v razvoju takšnih motorjev je nevarnost smrtonosnega radioaktivnega žarčenja, ki bi nastalo v bližini kraja, kamor bi padlo letalo z atomskim motorjem, če bi se po nesreči. Elementi goriva se sami segrevajo. Zato bi se lahko vneli, ko bi prišli v stik z zrakom. Tako bi se radioaktivni delci razpršili v obliki oblaka s smrtonosnim učinkom in veter bi jih raznesel daleč naokrog. Elementi goriva bi morali biti negorljivi, če bi se hoteli ogniti tej nevarnosti.

Atomskemu motorju za pogon letal bi bila potrebna tudi zelo visoka temperatura. Reaktor bi tehtal najmanj 90 ton. Atomski motor bi lahko torej uporabljal za velika, nad 100 ton težka letala. Ameriški strokovnjaki menijo, da v prihodnjih 15 do 20 letih praktično ne bo moč govoriti o uporabi atomskih motorjev za pogon letal. Vendar pa so v ZDA že vključili razvoj letal na atomski pogon v načrt vojnega letalstva.

Sir Cockcroft je rekel, da ne vidi trgovskega pomena lokomotive na atomski pogon, pač pa je prepričan, da bo jedrska energija sčasoma zelo važna za razvoj angleških železnic, ker bodo morale črpati svojo pogonsko silo iz atomskih elektrarn. V načrtu angleških železnic za prihodnjih 15 let je že predviden prehod s parnih motorjev na električne. Potrošnja premoga bo padla s sedanjih 12 milijonov do leta 1970 na kakih 5 milijonov ton letno. Nasprotno pa strokovnjaki predvidevajo, da bo narasla potrošnja električne energije od sedanjih 500.000 ton premoga na ustrezno energijo 2 milijonov ton letno, poraba olja za motorje pa na 1 milijon ton.

Ko je govoril o atomskih motorjih za ladje, je Cockcroft rekel, da je ameriška podmornica "Nautilus" pokazala praktičnost uporabe jedrske energije. Ladja na atomski pogon, katere reaktor bi bil podoben reaktorju za podmornice, bi veljala desetkrat več od običajne ladje. Na drugi strani pa bi izdatki za pomorske atomske motorje in ustrezno atomsko gorivo hitro padli. Cockcroft je govoril tudi o 12 atomskih elektrarnah, ki jih bodo zgradili v Angliji do leta 1965. Njihova celotna proizvodnja bo znašala kakih 2000 megavatov. V Veliki Britaniji in ZDA strokovnjaki že proučujejo nove tipe atomskih elektrarn, ki bi bile manjše in cenejše.

NAJVEČJA ŠOLA V LONDONU

Blizu kraja, kjer je nekoč stala Kristalna palača, grade v Londonu največje londonsko šolsko poslopje. Visoko je 30 m, ima 9 nadstropij in velikanska dvigala, ki lahko preneso cele razrede po 30 učencev iz nadstropja v nadstropje. Poslopje so zgradili zato tako visoko, da je ostalo več prostora za igrišča. Hočniki bo imelo samo v prvem, četrtem in sedmem nadstropju. V novem šolskem poslopju bo prostora za 2000 učencev. Šola bodo odprli septembra. Gradbeni stroški bodo znašali 608.000 funtsterlingov. Vsi običajni prostori za pouk—čitalnice, risalnice, laboratoriji, knjižnice itd. bodo združeni v devetem nadstropju, delavnice in telovadnice pa bodo v posebnih blokih.

Slovenski gozdarji v južnih državah

Po lastnih doživljajih spisal FRANK TROHA

(Napisano leta 1931 in prvič objavljeno v Slovensko-amerikanskem koledarju. Ponatis z dovoljenjem avtorja.)

Kdor še ni poskusil delati v gozdu, si gotovo predstavlja, da mora biti gozdarsko delo vse bolj prijetno, nego v zaprašenih in smrdljivih tovarnah, rovih in rudnikih.

Toda poleg vseh teh ugodnosti je gozdarsko delo težko in mučno. Cele dneve vihteti sekuro ter vleči žago, ni nič lažje od drugega dela, v več slučajih še težje. Je pa še nešteto drugih neprilik, ki mučijo gozdarja, tako je gozdar istotako trpin kot drugi delavec. Le delo je različno.

Slovenski gozdarji so zaposleni po štirih gozdovih ter po različnih krajih sveta, radi tega je njih življenje zelo romantično. Po južnih državah Amerike že mnogo let delajo naši gozdarji. Koliko jih je po številu od leta do leta, ni mogoče ugotoviti, kajti razstreseni so od Severne Caroline do Arizone, tako da jih ne bi sam Jasnovid vseh našel.

Mene je bila pot zanesla v gozdove južnih držav, takoj ob prihodu v Združene države. V tovarnah nisem mogel dela dobiti. V premogovni se mi je bilo posrečilo dobiti delo, toda je začel koj po mojem vstopu po dva do tri dni v tednu obratovati. Razmišljal sem ter dospel do zaključka, da s takim delom ne bom prišel do denarja.

Imel sem več znancev ter prijateljev po različnih državah. Rad bi se bil podal v kak drugi kraj do svojih domačinov, pa sem se zopet zbal, da ne bi na nič boljše naletel, zlasti še, ker nisem imel potrebnega denarja na razpolago.

Imel sem tudi nekaj prijateljev, ki so bili kot gozdarji za poslani v državi Georgiji. Večkrat sem že čul, da gozdarji v južnih državah dobro zaslužijo, torej sem se končno odločil iti tja doli in poskusiti srečo v gozdu.

Po dolgi vožnji sem se nekega dne v mesecu februarju znašel v širokem močvirskem gozdu, v kolibi pri svojih domačih gozdarskih prijateljih. Po lastnih doživljajih in po podatkih svojih gozdarskih tovarišev sem se odločil opisati življenje, delo ter druge razmere slovenskih gozdarjev po omenjenih gozdovih.

Slovenski gozdarji po južnih državah Amerike so samo dogarji. Izdelujejo vsakovrstne dogarje ter razmeroma precej dobro zaslužijo. Ovirajo jih pa vsakovrstne neprilike in vsled vremene izgube dosti delovnih dni. Nadalje jih ovira poplava, kamatera se je že nešteto krat pojavila v širokih močvirskih gozdovih. Pogosta selitev jim uniči dosti prislužnega denarja, vsled česar je mnogo gozdarjev, ki so že po več let v onih gozdovih, pa so vseeno revni v denarnih zadevah.

IZVOZ AVTOMOBILOV IZ FRANCIJE

Letos v januarju je izvozila Francija več avtomobilov kakor lani. Letos v januarju je izvozila 12.185 luksuznih avtomobilov in 2739 ostalih motornih vozil, lani pa 9259 in 2945. Največ francoskih avtomobilov, in sicer 5779, je šlo v evropske dežele, v prekomorske pa 4075.

MOČ NAVADE

Zupan nekega francoskega mesta, prej sodnik, je moral opraviti prvo civilno poroko. "Gospodična, ste pripravljene tega človeka vzeti za svojega moža?" — "Sem!" je dahnila nevesta. "In vi, obtoženi ženin, kaj lahko poveste v svojo obrambo?"

Dogarji se le malokdaj lotijo drugega dela. Pri izdelovanju dog se dosti več zasluži kot pa pri drugih delih, kajti znano je da so na Jugu slabe delavske razmere. Seveda, če sila pride, je treba prijeti tudi za drugo delo. V redkih slučajih, delajo dogarji tudi po parnih žagah ali pa tešejo železniške pragove (švelarje). Da bi šli pa k farmerju delat, so pa zelo redki slučaji, kajti pod pekočim južnim solncem naš človek težko vzdrži.

Nekoč se mi je bilo pripetilo, da sem šel obirat bombaž. Kakor s snegom krite so se bliščale velikanske pokrajine, posajene ter obraščene z bombažem. Pogled je veličasten na to široko belo odejo. Videl sem domačine, kako so obirali ter hodili med dolgimi vrstami bombaževca. Pa sem si mislil, ko bi še jaz poskusil s tem delom. Toda samo en dan sem zdržal, zaslužil sem bil pa 65 centov v desetih urah. Takoj sem uvidel, da s tistim delom ne bo nič, in se ga nisem več lotil.

Gozdarji-dogarji so večina pečlarji. Malokdaj se pripeti, da imajo žensko za kuharico. Boarding bosov tam tudi. Kajti gozdarji delajo v malih skupinah, v največ slučajih po štiri skupaj. Na ta način gre delo bolj izpod rok. Samo dvakrat se nam je pripetilo, da smo imeli žensko kuharico, pa nismo bili tako zadovoljni kot tedaj, ko smo si sami kuhali. Seveda se nismo jezili na žensko, kajti ženska v temnem širokem gozdu je kot kraljica. Skoro vedno postane nekaka zavist med gozdarji kadar se pripeti, da gozdar pripelje svojo boljšo polovico sboj, kar se pa le redkokdaj zgodi.

Kadar se pojavi oženjen gozdar v kolibi, nima nič več prednosti kot drugi gozdarji. Novodošli kuharici se odloči plača, katero po enakem delu vsi plačajo. Edino prednost ima oženjen gozdar, da se mu v kolibi napravi pregraja, kjer ima s ženo svoj spalnic. Mislim, da je to tudi dosti velika prednost.

Ženska dolgo ne vzdrži take grozne osamelosti. Ob prvi priliki, ki se nudi oženjenemu gozdarju, jo ubere kam v mesto ter začne opravljati drugo delo, ženi pa nudi boljšo udobnost. Mislim, da jih je malo žensk, ki bi si želele samotnega življenja med kačami in komarji ter drugo golaznijo.

Med dogarji ni nobenega poglavarja, kateri bi gospodoval skupini ter v kolibi. — Prednost ima tisti, kateri je bolj izkušen. Kateri zna bolj kuhati in je bolj vešč v pripravljanju jedi, tisti ima prednost pri kuhi. Kihar večkrat ostavi delo ter se poda na čistjenje okoli kolibe. Okoli kolibe mora biti čisto, da se kolikor prigrizek lačnim tovarišem. Ako zna dobro kupovati vsakovrstne potrebščine, se ga pošlje v naselbino nakupovati.

To je tudi nekaka čast, kajti vsak gre rad malo ven med drugi narod, tisti dan mu ni treba delati. Poleg vsega se pa še v kakšno južno kratotico zagleda, kakršnega plemena je že, črnega ali belega.

Dogarji imajo svoj dnevni red. Drug za drugim se vrstijo, ko je treba zjutraj vstati, zakuriti ogenj, skuhati kavo ter drugo kar je že odločeno za zajtrk. Najrajši napravijo tako, da vsak en teden opravi potrebno delo v kuhinji. Ranemu vstajanju ter pripravi zajtrka se mora vsak pokoriti, kadar pride nanj vrsta, kajti zajtrk vsak lahko pripravi, čeprav ni zmožen druge kuhe. Seveda je malo težko žrtvovati uro sladkega spanja, pa kaj se hoče, dolžnost je dolžnost.

Pri skupinah, v katerih sem bil jaz, smo dnevno imeli enostaven zajtrk, namreč kavo, riž

in neke vrste Armourjevih klobasic, katere so bile osušene ter položene v olje v velike pločevinaste kante. Tiste vrste klobasic smo radi vsak dan jedli, ker so bile najbolj pripravne za hrano v vročih južnih krajih. Riž smo pa zato kuhali, ker je preprosta hrana, hitro pripravljena ter se nekako vjema z omenjenimi klobasicami, kava je pa že od nekdaj priljubljena pijača.

Mleko smo kupovali tudi v pločevinastih kantah, kajti razume se, da ne bi mogli dobiti mlekarja, ki bi nam bil mleko pripeljal vsako jutro, kakor v mestu. Prav tako je s pekomo. Še za pomisliti ni, da bi nam bil dnevno pripeljal kruh. To vse smo pa z lahkoto pogrešali, kajti vedno smo imeli v skupini kakega tovariša, ki je znal speči prvovrsten kruh ter sta bila, hleb ali potica tako velika, da sta zadostovala za pet do šest dni.

Večkrat smo imeli priboljšek v mesu, kar se je tedaj pripetilo, ko je domačin zaklal živino, ter nam prinesel ponuditi svežega mesa.

Cena mesa je bila, kakor je še vedno, zelo nizka v južnih državah.

Nekoč smo bili kupili telico, katere čisto meso nas je stalo komaj po tri cente funt. Nekaj smo ga takoj sevri na masti, da nam je dalj časa ostalo, nekoliko smo ga pa svežega obdržali. To je pa le v zimskih mesecih mogoče, kajti poletni čas bi zasmrdelo prvi dan vsled neznosne vročine.

Ob priliki se kateri tovariš poda na lov na veverice, kar je največje veselje in zabava gozdarjev. Veverice so pa prvovrstna slaščica. Kadar se je kateremu posrečilo ustreliti večje število veveric, smo imeli slasten priboljšek.

Nekoga nedeljskega jutra so mi je bilo posrečilo, da sem jih ustrelil devet. Ko sem se vrnil v kolibo, so me tovariši takole pozdravili: —Kakšno vojno si pa imel danes? Sigurno smo mislili, da so te banditi napadli!

Ko sem pa pokazal svoj plen, so postali hipno veseli in me na vse načine hvalili, kako izvrsten lovec da sem. Pa ni bilo nič drugega, kakor da sem imel izredno srečo.

Med dogarji vlada lepa sloga. Ako se pojavi nečimernež, se ga kmalu iznebe.

Kdor ni več kuhanja, si nam domesti drugega tovariša, v povračilo mora pa prijeti za druga dela, da je postransko delo kolikor toliko pravilno razdeljeno. Postranska dela so: pripravljanje drv, pomivanje posode, pranje obleke ter pospravljanje in čistjenje okoli kolibe. Okoli kolibe mora biti čisto, da se kolikor mogoče prežene golazen. Poleg vseh varnostnih naprav, se večkrat pojavi kača v kolibi, si pošče ležišče na eni izmed postelj, ali se pa poda v omaro, kjer so shranjena jedila. Radi tega je treba takoj ob vstopu pregledati celo kolibo, da se iztrga in ubije morebitno ostudno golazen.

Jaz sem imel nekaj časa navado, da sem zjutraj ali pa ponoči kar bos stopil na tla ter šel bos po kolibi na prosto. Tovariši so me vedno svarili, da ne smem hoditi bos, češ, da me bo nekega dne prevarilo. Prevarilo me ravno ni bilo, pač pa posvarilo.

Nekoga jutra ko se prebudim ter hočem vstati kakor ponavadi, se v mojo srečo ozrem doli in opazim poleg postelje veliko kačo! Da sem tudi takrat naglo stopil s postelje, bi bil sigurno stopil nanjo in jo tudi pošteno izkupil. Od tistega časa nisem nikoli več tako neprevidno ravnal, da ne bi bil prej pod nogo pogledal.

(Dalje prihodnjic)

Ptuj najstarejše mesto na Slovenskem

Pred 2300 leti je nastala na desnem bregu Drave, na mestu, kjer stoji današnja Hajdina, kletska naselbina, ki jo zgodovinarji imenujejo "pramati današnjega Ptuja." Življenje v tem selišču je za nas neznan; edini dokaz, da je obstajalo, je nekaj izkopanin.

Šele v letih tik pred našim štetjem posije žarek v zgodovinsko temo tega selišča. Tedaj je rimska osvajačnost pogoltnila tudi te kraje in za osvajačih vojn cesarja Tiberija v letih 19 do 9 je dobila Petovio—tako je bilo tedaj kraju ime, stalno vojno taborišče. Okrog tega taborišča so si postavili svoje domove trgovci, obrtniki in vojni veterani ter se strnili z domačim panonskim prebivalstvom.

V zgodovini prvič čitamo o Ptuj pri Tacitu, ki pripoveduje, da je imela leta 69 v tem mestu 13. legija svoj zimovnik in da so se zbrali v njem vsi poveljniki obdonavskih posadk na vojno posvetovanje, kjer so sklenili pomagati Vespasianu v boju proti Vitelliju.

Ugodno je vplivala na razvoj starega Ptuja njegova lega na križišču važnih prometnih poti. Iz Ptuja so peljale ceste na Dunaj, Pešto, Celovec, skozi Osijek in Oglej dalje v Italijo. V Ptuj je bil tudi glavni carinski urad za vso Panonijo. Mesto je imelo v potemtakem živahen promet. V njem se je lepo razvijala industrija in obrt. Zgledi so izborni srebro, umetno oblikovali maro, izdelovali volneno in sukneno blago itd. Rodovitna okolica jih je bogato zalagala s pridelki. Na Slovenskih goricah in Halozah pa je uspevala vinska trta, ki jo je dal nasaditi rimski cesar Probus.

Ob koncu drugega stoletja so nastopili za Ptuj nemirni časi. Notranji spori med posameznimi samovoljno oklicanimi cesarji in vpadu barbarskih sosedov so zaključili obdobje mirnega razcveta ptujškega mesta. Zadnja zgodovinska vest o Ptuj je vezana z znamenito bitko na Ptujskem polju leta 388, ko si je priporil cesar Theodosius v krvavi borbi proti samovzancu Maximu pot v Italijo.

O nadaljnjih usodi rimskega Ptuja vemo le po izkopaninah. Te govore, da so mesto na pragu med 4. in 5. stoletjem porušili Goti in da so ti nekaj časa prebivali na njegovih ruševinah. Za Goti so prišli Huni in za njimi še druga barbarska plemena. Mesto je bilo večkrat uničeno, toda vedno je znova zaživelo. Da je Ptuj obstajal tudi med napadi barbarskih plemen, nam je do-

kaz, da je bil poslednji zapadnorimski cesar Romulus Augustulus sin Ptujčanke. Seveda ni ostalo po nekdanjem cvetočem mestu drugega, kot skromna naselbina in ime. V 6. stoletju pa je ta naselbina prišla v last novemu gospodarju—Slovanu.

Med najzanimivejšimi zgodovinskimi najdbami iz te dobe je Mithrovo svetišče na Zg. Bregu. Obiskovalcu, ki stopi skozi vrata tega svetišča, pade najprvo v oči velik relief na čelni strani, ki pa na žalost ni originalen—od prvotnega reliefa je ostalo le nekaj drobcev. Na reliefu je upodobljen bog Mithras, ki kleči na bivolu in mu zasaja nož pod lopatico. Proti rani se zaganja pes in vzpenja kača, da bi lokala sveto kri. Bivoljev rep se cepi v tri žitne klase—simbol rodovitnosti. Ob vsaki strani stojita dva mladeniča.

V srednji ladji je več kamnitih oltarjev z napismi, iz katerih se da razbrati, da so svetišče postavile za časa cesarja Galiena (260-268) vojaške čete, ki so imele tedaj v Ptuj svojo garnizijo.

Na mestu starega Ptuja sta bili izkopani še dve svetišči, posvečeni božanstvu Mithrasu, ki pa sta starejšega izvora. V najstarejšem svetišču (Sp. Hajdina) je najzanimivejši klesan kip Mithre, ki nosi na hrbtu bika. Kip prikazuje legendo, po kateri je Mithras našel pobelega bika, ga zadegal na ramena in ponesel po poti polni ovir v votlino, kjer ga je zaklal.

Izmed spomenikov okoli mestne cerkve in na samem stoječem stolpa vzbujajo največ pozornosti kakih pet metrov visok kamen z dvema levoma na vrhu. Ljudstvo mu pravi sramotilni kamen, ker so v prejšnjih časih priklepali obenj zločince in jih tako izpostavljali sramoti. Zgodovinarji mu pravijo tudi Orphejev spomenik, po podobi Orpheja, pravilničnega glasbenika in peveca, ki je vklesana na spomeniku. Okrog peveca sede razne živali, ki jih je privabila njegova pesem. Nad to skupino sedi Afrodit, ki objokuje mrtvega Adonida, ležečega pred njo. Pod napisnim poljem je še komaj viden Orphej, kako stoji pred Plutonom in Proserpino—vladarjema podzemlja in prosi, naj mu vrne ženo Eurydiko, ki je umrla zaradi gadjega pika.

Po mnenju zgodovinarjev je bil kamen nagrobni spomenik bogatega mestnega očeta, postavjen v 2. stoletju našega štetja. V muzeju najdemo veliko številno nagrobnih spomenikov in

sarkofagov, med katerimi je najlepši sarkofag legionarja Fannija Florentina, razne reliefe, detle kipov, mlinske kamne, svetilke, lončeno posodo, steklenice, denar, orožje, prstane, uhane, igle itd.

Omeniti moramo, da je ptujski muzej morda najbogatejši muzej na Slovenskem po najdbah iz te dobe.

Po odhodu Gotov je zavladala nekaj čast mirna doba. V ta mir je udaril Alarih z vzhodnimi Goti, ko je drvel v Italijo. Po njegovi smrti so si pokrajine ob Dravi ponovno pridobili rimski vojskovodje. 433. leta pa so morali Rimljani prepustiti Panonijo hunskemu kralju Atili, ki je vladal mešanici Hunov, Slovanov, Germanov in Romanov.

Slovani so se naselili na Ptujskem polju po odhodu Langobardov leta 568. Izkopanine pričajo, da so stanovali tudi v rimskih stavbah v Ptuj in na gradu, kjer so imeli svoje stražišče. Na zahodni strani gradu pa so imeli svetišče, ki je danes še zelo dobro ohranjeno, in pokopališče.

Ptuj je postal tudi za Slovane trgovsko središče. O tem priča v staroslovanskih grobovih najden denar cesarjev Mavricija, Heraklija in Leona, ki so vladali nad Bizancem od 582. do 780. leta. Tudi v Zg. Hajdini so odkrili grobišče, kamor so konec 8. stoletja pokopavali Slovani svoje mrtvece.

Nekateri zgodovinarji so mnenja, da so se Slovani ob svojem prihodu naselili v rimskih stavbah in da je bil prehod iz rimske v slovansko dobo kolikor toliko miren. Kot dokaz navajajo imena Jus, Spes, Vintus, Flakus, ki še sedaj obstajajo na Ptujskem polju.

Sredi 9. stoletja se Ptuj ponovno pojavi v zgodovini. Okoli leta 700 se je končala vojna med Obri in Franki z zmago Frankov, ki so Zahodno Ogrsko priključili svoji državi. Slovanska vojvodstva so obstajala pod frankovsko oblastjo dalje. Pokrajina med Muro in Dravo dobi zopet staro ime Panonija.

Okoli leta 840 dobi zemljo med Dravo, Blatnim jezerom in Donavo knez Pribina, ki mu je sledil knez Kocelj. Ptuj, ki je bil v oblasti slovanskega župana, je tako postal mejnik te države. Knez Pribina je dal pozidati v Ptuj cerkev, ki je bila dozidana med 850. in 864. letom. V to dobo spada tudi delovanje Cirila in Metoda, ki sta imela med Nemci veliko nasprotnikov.

Njuni učenci so delovali tudi v Ptuj in okolici.

Okrog leta 860 so velika ptujška posestva frankovskega kralja prešla v roke solnograške cerkve, 874 pa sta prešla tudi Bettovia, kot so tedaj imenovali Ptuj, in ptujski grad v solnograško posest.

Neka listina iz 890. leta pravi, da je dobila solnograška cerkev dva dela mesta Ptuja, cerkev, desetino, mitnino, sodstvo in most. Kmalu nato pa je dobila še tretji del mesta, ki ga je imel v lasti neki slovanski plemenitaš, ki je bil obsojen "velezidati." To nam priča, kakšnih oblik se je že tedaj posluževala cerkev, da bi si zagotovila svoje gospodarstvo in povečala svoje bogastvo. Najmanj pa je bilo solnograški, torej nemški, cerkvi všeč čedalje večje širjenje slovanskega bogoslužja. Večletni boj med solnograškim nadškofom in Metodom, ki je imel mnogo oblik nacionalnega boja, se je končal v prid solnograškega nadškofa. Metod je moral bežati iz Panonije na Moravsko, kjer je tudi ostal. Solnograški duhovniki so pregnali slovanske duhovnike in vzpostavili nemško bogoslužje. Od tedaj je bil Ptuj v naslednjih celih sedem stoletij pod oblastjo solnograških škofov. Dvajset let pozneje so si Panonijo prilastili Madžari, pomorili mnogo prebivalstva in razrušili mesta. Po bitki na Leškem polju so si Ptuj ponovno prilastili solnograški škofje in ga utrdili kot branik proti madžarskim navalom. Solnograški nadškof Konrad I. je 1125. leta obnovil ptujski grad, ki je še iz starih časov ležal v razvalinah. V grad je naselil nemško viteško rodbino, ki je kasneje postala ena izmed najvplivnejših viteških družin na Štajerskem. V Veliko Nedeljo pa je naselil nemški viteški red, da bi branil mejo pred napadi Madžarov. Ta red je ostal na teh posestvih in izkoriščal slovanskega kmeta.

V 13. stoletju se je začelo ljudstvo v Ptuj, kakor tudi v njegovi okolici upirati tiraniji nemške cerkve. Zbiralo se je v razne verske ločine in druge skupine in se borilo proti cerkvenim gospodom. Da bi uničili ta odpor in utrdili svojo vladavino, so okrog leta 1230 naselili v mesto dominikance in minorite. Obema redovima so sezidali velika, razkošno opremljena samostana, ki še danes stojita. Ob prihodu dominikancev v Ptuj je solnograški nadškof Eberhard II. izjavil, da so naselili ta red v Ptuj z namenom, "da se ono surovo ljudstvo privabi k poslušanju božje besede in k skrbi za svoje zveličanje."

Ptujski meščani so bili tedaj večinoma obrtniki. Uradništva, razen mestnega sodnika in pisarja, niso poznali. Med obrtniki se v starih zapisnikih imenujejo: krojač, pergamentar, poštar, usnar, mesar, sodar, izdelovalec lesenih studenčnih cevi, pek, zlatinar, ščetar, kovač in tesar. V mestu je cvetela trgovina. Ptuj se pojavlja že v najstarejših zapisnikih zgodnjega srednjega veka kot mesto, ne vemo pa točno, če so mu bile te pravice podeljene že v VIII. stoletju ali pa jih je imel še iz starega veka.

Vsekakor pa med srednjeveškimi mestnopravnimi listinami zavzema, poleg dunajskega, ptujsko mestno pravo prvo mesto, kakor po starosti, tako tudi po vsebini.

Mestno pravo je ščitilo pravice in prednosti meščanov. V predmestju ni smel nihče trgovati. Vsa trgovina se je morala odvijati v mestu. Tujci so smeli prodajati blago le ob torkih, ki so bili določeni za tržne dni. Ptujski trgovci pa so imeli tržne pravice tudi v drugih mestih. Občinski svetovalci so vsako leto volili mestnega sodnika. Za sodniško službo so plačevali meščani vsako leto dvakrat davka. Ob tržnih dneh so smele kupovati najprej meščanke, šele nato pa preprodajalke. To pravico so ptujške "mestne gospe" zahtevale še v času med obema vojnama.

Meščani so morali vsako leto dvakrat plačevati solnograškemu nadškofu davke. Davkov sta bila oproščena le sodnik in mestni pisar.

Mestno pravo predpisuje še mnogo trgovskih omejitev za nameščene in za urejevanje trgovine v mestu.

V XIV. stoletju je bilo mesto prav tako veliko kakor v XIX. stoletju, ko so podrli mestno obzidje. Na zgornjem in zahodnem delu stoji dominikanski, na spodnjem pa minoritski samostan; na jugu meji Drava, na severu pa grajski grič, kjer so gospodovali "Ptujski gospodje" s svojimi valpti. V mestu so mnogokrat izbruhnili požari, ker so bile hiše večinoma lesene in krite s škodljivimi. Ulice so bile ozke, netlakovane in blatne. Dober meščan je moral biti ob devetih, najkasneje pa ob desetih doma.

Ptujski trgovci so kupčevali tudi v mnogih oddaljenih krajih. V Trst in Benetke so prodajali živino, kože, usnje in kovine, od tam pa so uvažali laško blago. Vinó so prodajali celo v Srbijo, iz Ogrske pa so uvažali kože in živno.

Matija Korvin, ogrski kralj, je 1804. leta premagal Habsburžane in solnograške škofo in med posestvi na Štajerskem in Koroškem zasedel tudi Ptuj. Toda čez enajst let je Ptuj prišel ponovno pod oblast svojih starih gospodarjev.

Turki so večkrat prihajali v te kraje. 1942. leta so vpepeli ptujsko okolico in Ptujsko goro. 1494 so ponovno prodrli do Ptuja in odgnali 7000 ujetnikov. Turški napadi so se ponavljali iz leta v leto. 1532 so oropali in požgali cerkev Sv. Ožbalta v nekdanjem ptujskem predmestju. Od tedaj so imeli prebivalci iz ptujške okolice v mestni cerkvi slovenske pridige.

(Dalje prihodnjic)

ALI KASLJATE?
Pri nas imamo izobno sdravilo, da vam ustavi kašelj in prehlad.
Lodi Mandel, Ph. G. Ph. C.
MANDEL DRUG CO.
15702 Waterloo Rd.—KE 1-0034
Pošljemo karkoli prodamo kamorkoli.

ISČE SE ZENSKO
za splošno delo v gostilni;
od 9. zjutraj do 4. popoldne.
Vpraša se na
1657 ST. CLAIR AVENUE
(vokal E. 17. St. in St. Clair Ave.)

DELO DOBIJO ZENSKO
FILE KLERKINJA
izkušnja ni potrebna
E. 72 in St. Clair okolica
5 dnevni tednik — 40 ur tedensko
Tedenska plača
THE BOWMAN PRODUCTS CO.
EX 1-7200

Spring Cleaning Aids

Labor-Saving Advice

Housework is being put under the microscope. Detroit's Wayne University is showing housewives how to work faster and more efficiently without those back-wrenching reaches and bends. Since Spring cleaning time has arrived, it might be well to take a look at some of these strain-saving findings. First, use sal soda concentrated for many of your perennial jobs. This is an improved and concentrated version of sal soda or washing soda which now comes in tiny, white easily poured granules in a small one-pound box instead of big chunky crystals in a big two-and-a-half-pound box. Use a tablespoon of this sal soda concentrated per pailful of hot water for windows. Wipe down each pane with the solution; rinse and dry with a lintless cloth. Keep all the necessary tools on a stool or chair so that you aren't constantly bending.

For kitchen cabinets, use an old back brush or saw off the handle of an old mop to half its original length. Such medium length tools enable you to get at the innermost depths of shelves without those energy-burning reaches. If both you and the cabinets are of average height, you won't even have to climb on a step stool to get at those high shelves. When working on low shelves, sit or crouch... don't stoop. Use a tablespoon of sal soda per pailful of hot water. Keep another pailful of fresh water handy for rinsing.

SOUND Facts

ACOUSTICAL ENGINEERS ARE SEEKING TO ALTER HIGH-FREQUENCY JET NOISES TO INAUDIBLE LEVELS THAT ONLY "DOGS" CAN HEAR!

SINCE PARIS, FRANCE HAS OUTLAWED AND ENFORCED HORN-HONKING LAWS, ACCIDENT RATES HAVE DECREASED WITH THE NOISE....

CRACKED, UNSIGHTLY CEILINGS CAN BE REDECORATED WITH SOUND ABSORBING TILES FOR SLIGHTLY MORE THAN REPLASTERING—SO STATES THE ACOUSTICAL MATERIALS ASSOCIATION!

SOME OIL WELL DRILLERS ARE NOW ENCLOSING DERRICKS AND LINING THEM WITH ACOUSTICAL MATERIALS TO REDUCE NOISE IN THE SUBURBAN AREAS.....

HEAR BIG TALKERS NOW!

Safety Tips For Power Mower Users

RACINE, WIS.—This season power lawn mowers will be operating on more than 10,000,000 lawns—a 2,000,000 increase over 1955. This will result in a corresponding increase in the risk of accidents to careless users. Charles A. Livesey of a leading manufacturer of power mowers here, warned:

Much progress has been made by manufacturers of power mowers in the design of equipment to provide maximum safety for operators. An illustration of a new development in safety engineering is a "suction-lift rotor" cutting unit (Picture #3) which is now standard on rotary mowers produced by Jacobsen Manufacturing Company.

Elimination of a straight steel cutter bar and substituting four cutter knives on a disc reduces by 80% the possibility of picking up and throwing such objects as bones, nails, bits of glass, or stones. The rotor's four cutter knives will retract on hitting a fixed object such as a curb, sprinkler-head, or iron pipe thus minimizing the chance of the knife's breaking and projecting the broken piece across the yard.

For users of all power mowers, reel or rotary types, he has these safety tips:

1. Start the mower on level ground, make sure your feet are away from the cutter bars or

blades. (Picture #1). He recommends placing one foot on the mower deck, with one hand holding the handle to keep the machine firmly on the ground.

2. Learn how to stop the mower or how to put it in neutral quickly.

3. Go over the lawn before mowing to remove rocks, sticks, wire and other foreign material.

4. Be sure children and pets are clear of the machine.

5. Be careful of your footing when mowing on inclines.

6. Don't make any adjustments, remove clogging grass or sticks, or reach in front of the mower while the engine is running. Always disconnect the spark plug wire when making adjustments and keep hands, feet, and loose clothing away from moving blades, reels, motor belt, and exposed chain. (Picture #2).

ZAVAROVALNINO

proti
ognju, tatvini, avtomobilskim
nesrečam, itd.

preskrbi

Janko N. Rogelj

19461 SO. LAKE SHORE BLVD.

Pokličite:

IVanhoe 1-9382

RAZPIS SLUŽBE

Direktorij

Slovenskega delavskega doma

15335 WATERLOO RD. CLEVELAND 10, OHIO

Razpisuje službo

OSKRBNIK A

Tedenska plača in prosto stanovanje 5 sob.

Za nadaljne informacije pokličite:

IV 1-5378 — KE 1-4417 — RE 1-2014

Za direktorij Slov. delavskega doma

VINCENT COFF, tajnik

A. GRDINA & SONS

POGREBNI ZAVOD in TRGOVINA S POHIŠTVOM

1053 EAST 82nd STREET Henderson 1-2088

URADI V COLLINWOODU:

17002-10 LAKE SHORE BLVD. KEnmore 1-5890

15301 WATERLOO ROAD KEnmore 1-1235

Zastopniki
"Enakopravnosti"

Za st. clairsko okrožje:

JOHN RENKO

1016 EAST 76th STREET

UTah 1-6956

Za collinwoodsko in euclidsko okrožje:

JOHN STEBLAJ

17902 NOTTINGHAM RD.

IVanhoe 1-3360

Za newburško okrožje:

FRANK RENKO

11101 REVERE AVENUE

Diamond 1-8029

MATIJA GORJAN

Jože Pahor

(nadaljevanje)

A prihajala je najtežja preizkušnja. Plemiška konjenica se je razvrščala, da poseže v boj. Prek je pričakoval napada z dveh strani in je moral svoje jezdece razdeliti. A medtem ko so plemiški v boku zaman napadali, so v sredini razbili kmečke vrste. Ogromna zagozda konjskih teles se je zarila med tlačane in jih razgnala na desno in levo. Prišel je odločilni trenutek, uporniška konjenica se je vrgla proti plemiški. Bil je silen udarec. Krik ljudi, žvenket orožja, topot živali, vse se je mešalo v divjo pesem sile in krvi. Počasi je potiskala plemiška premoč kmečke vrste nazaj, vedno nove, sveže čete so butale ob nje, vse junastvo kmečkih mož jih ni moglo ustaviti.

Dietrichstainov napad je bil dobro preračunan, pognal je del upornikov proti Savi ter jim je zaprl umik. Ali v vodo, ali pod meč! Tudi kmečka konjica je morala nazaj, korak za korakom sicer, a nazaj, vedno bliže reki. Gorjan, ki je bil sredi divjega meteža in ki je z vajeno železno roko odbil že toliko nevarnih sunkov, je s strahom opazoval, kako se bolj in bolj krči razdalja med njimi in vodo. Videl je, kako se kmetje že poganjajo

v valove. Tesnoba ga je zgrabila v srcu. Tudi tu se je pričela sreča nagibati k onim, ki se niso borili za pravico, ampak za nasilje in zlo. Ali se odloča? Izgubil je Ramovša, Eržena in Čopa izpred oči, nič več ni mogel presoditi, kako se razvija bitka. Še se je branil, ko je mahoma začutil, da išče njegov konj trdnih tal. Žival se je pogrezala, ž njo je omahoval tudi sam. Oprijel se je konjevega vratu, voda je pljusala čez njega. Držal se je krčevito, konj se je boril z valovi, a se je kmalu spet znašel, vzpel se je iz vrtincev in splaval s tokom, Sava je ju nesla navzdol.

Ko je žival pristala na produ trudna in zbegana, je Gorjana obhajalo nenavadno čustvo. Rešen je bil. Smrt je spet le dahnila vanj, ni ga dosegla. Zato je kosila—o tem ni več dvomil—toliko strašneje med drugimi. Kako je s Prekom, z Ramovšem, z vsemi neustrašnimi možmi, ki so šli svojo pot do konca? Ali so še živi?

Zvedel je šele čez nekaj dni. Polagoma so se širile vesti po vaseh, vse pa so bile enako strašne. Dietrichstain je zmagal, poraz letno roko odbil že toliko nevarnih sunkov, je s strahom opazoval, kako se bolj in bolj krči razdalja med njimi in vodo. Videl je, kako se kmetje že poganjajo

z naglo sodbo, ali jih nataknila na kole, ali so jih pobesili po drevju, ki se je upogibalo pod težo nešteti žrtev. Tudi Menard Čop je bil med temi. Le starešnam so podaljšali življenje, gnali so jih v Gradec, kako poldrugo stotino, kjer jih je krvnikov meč rešil muk in trpljenja. Preku, možatemu in odločnemu voditelju, viharu, vročokrvnemu Drolcu in žilavemu Erženu ni bilo treba okušati zadnjega ponižanja. Dali so življenje na bojišču, ko je padel kmečki prapor. Le Sneti je dobilo plemstvo živlega v pest. Na dolgi verigi so ga privezali h kolu, zakurili so okrog njega ogenj in uživali, ko se je v dimu in plamenih počasi mučil. Ognjeni obroč se je bolj in bolj ožil okrog njega, a kljuboval je do zadnjega, junaško je trpel in umrl. Uporniki, ki so še ostali živi po vsem krvavem pokolju, so pa dobili žalostno nalogo, nesti na vse strani sveta vest, da je pod Brežicami končano. Porezali so jim uhlje in nosove, odsekali jim levico in jih izpustili...

Jastrebarsko leži onstran Gorjancev, na nizkem brdu, ki je eno samo prelepo polje na vse strani. Široka cesta ga reže, po tej cesti sta spela v čemerni jesenski megli dva jezdeca, Gorjan in Ramovš, napravljena kot konjska prekupevalca. V Samoboru sta se našla, Ramovš se je bil pod Brežicami rešil z zvijačo; obležal je v kopici pobitih kmetov ter je ponoči ubežal krvnikov. Rana v boku ga je sicer ovirala, toda šlo je za življenje. "Zdi se mi, da te boli," je Gorjan pretrgal molk, "le priznati ne maraš!"

"Zaceliti se noče," je odvrnil Ramovš, "to me skrbi!"

"Dokler ne boš imel miru, popolnega miru, rana ne bo zdrava. Tu, v Jastrebarskem boš počival, na cilju sva!" Počasi enakomerno so udarjali

la konjska kopita, cesta je bila prazna, nikjer se ni pokazal človek, jesen in molk sta ležala nad polji.

Tebi je lahko," je spregovoril Ramovš, "k svojim jezdiš, čakajo te..."

"Ničesar jim nisem sporočil," ga je prekinil Matija, "saj nisem imel po kom in tudi varno bi morda ne bilo."

"Nič zato! Upajo vendar, da si se rešil. Pa če tudi ne bi upali več, ti se vračaš in toplo ti je v srcu. Ti k svojcem... jaz daleč od njih!"

"Tudi ti si na varnem, tudi ti si šel srečno skozi požar! Ali to ni dovolj? Kmalu boš zvedel, kako je s tvojimi. K njim res še ne boš mogel, a oni k tebi lahko!"

"K njim nikdar več," je dejal Ramovš, "nikdar!"

Gorjan mu je pogledal v obraz, tovarišje besede so bile mehke, kakor jih ni bil vajen čuti od Ramovša. Ali je prišla ura preskušnje? Tako pozno? Pomiloval ga je na tihem, mehko ni prenašal.

"Vojak si bil," mu je dejal, "in veš dobro, da kdor izbere boj, se mora vsemu odreči."

"Tudi svojcem?" ga je zavrnil Ramovš.

"Tudi!" je pribil Gorjan.

"Ali se nisi ti boril za očeta? Nisi začel borbe zanj in zaradi njega? Kako se ujema, kar govoriš?"

"Ujema se! Nič več te ne sme ovirati, kadar se boriš za vse! Moja borba se je šele prav začela, ko so mi ubili očeta!"

Ramovš je molčal, Gorjan ga je napadel.

"Pa ne, da bi danes obžaloval, ker si se bil upri?"

Ramovš je osupnilo, pridržal je konja.

"Tako misliš?" je vprašal in je obenem že odgovarjal. "Vedi, obžalujem le eno! Obžalujem, da nisimo huje dvignili pesti, tako, kakor bi bilo treba, da bi strikali nasilnika! To je naša krivda!"

Prijezdila sta do hiš. Vrtovi so jih obkrožali in za ograjami je bujno poganjalo jesensko cvetje. Gorjan je ustavil konja in zaklical na dvorišče, mlado hlapče se je pokazalo izza vogala.

"So doma?" je vprašal Matija ter je prepustil dečku konja.

Na hišnem pragu se je pokazala živetna, lepa ženska, bila je Majda. Razprostrla je roke in hitela Gorjanu naproti. Viharno ga je objela in vsa zmedena je jecljala.

"Živ sem in zdrav," je dejal Matija, ves nestrpen, da bi že videl otroka.

"Trepetala sem..." je pripovedovala Majda, "vedno težje mi je bilo... čuli smo o bojih... o klanju! Bog te je vendar rešil!"

"Tu sem, kakor vidiš!" je dejal kratko.

"Torej si naposled vendar le ozdravljen?" se je vradostila Majda. "Prisezi, da bom mirna... po vsem tem strašnem... po vseh teh preiskunjah!"

"Kaj naj prisežem?" je vprašal Gorjan mračno in jo je vznejevoljen odtrgal. Zrl ji je v oči in čakal. "Govori!" je ponovil.

"Da ne boš več... silil v smrt..."

Gorjan se je zganil, bilo mu je, kakor da nekdo tepta, kar je verjel, kar je preživel in česar so bile polne vse njegove misli, vsa njegova kri.

"Prisegam," je dejal trdo, "da ne bom nikdar pozabil krvi, ki je tekla za osvobojenje! Naša stara pravda še ni končana!"

Osupla ga je pogledala Majda, solze so ji zalile oči, vsa silna radost je tonila v njih.

"Kje je otrok?" je vprašal Gorjan, čutil je, da je sam, in je odhitel v hišo, da bi ga že videl. (KONEC)

V BLAG SPOMIN

ob 13-letnici odkar je dal svoje življenje za domovino naš ljubljeni sin, brat in nečak

AVIATION CADET JOHN R. ZAIC JR.

U. S. ARMY AIR FORCE

Izgubil je svoje mlado življenje dne 23. aprila 1943 v zrakoplovni nesreči v službi Zedinjenih držav.

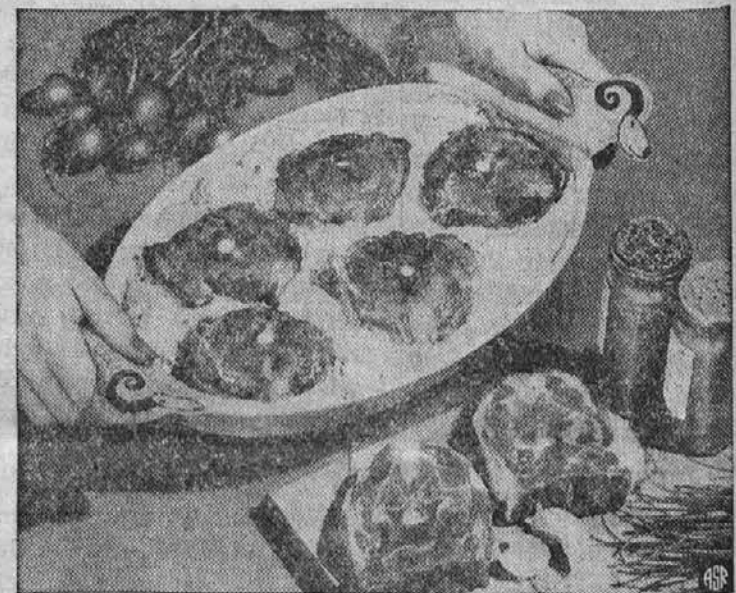
Kar bilo nam je vsem najdražje pobrala nam je v cvetju smrt, zatrla nado je za nado, podrla nam je vsak načrt.

Zalujoci

JOHN in ANA ZAIC, oče in mati, ANN CERNICK in MARY TOLAR, sestri JOSEPH ZAIC, stric v Hibbing, Minn. JACK OKOREN, stric v Milwaukee, Wis. in več sorodnikov

Cleveland, Ohio, dne 23. aprila 1956.

Lamb Neck Teams With Piquant Sauce

Easy on the purse strings and mighty good to eat is a skillet or casserole of braised lamb neck in sour cream. An eye turned to the lamb section of your meat counter will show neat trays of lamb neck slices at a pleasantly low price. A bit less meaty than some cuts of lamb, the meat is just as full of flavor and fine nourishment as any other portion.

Braised is the preferred method of cooking—the meat is browned in a little fat, a small amount of liquid is added, and seasonings. Then the skillet's covered so the lamb simmers along in a piquant sauce with a result that literally melts in your mouth.

Braised Lamb Neck in Sour Cream
2 lbs. lamb neck slices
1/2 cup flour
1 1/2 teaspoon salt
1/2 teaspoon pepper
2 tablespoons fat or oil
1/2 cup chopped onion
3 bouillon cubes dissolved in 3 cups boiling water
1 tablespoon white wine or 1 tablespoon lemon juice
1/2 to 1 teaspoon crushed dried oregano or thyme
1 cup dairy sour cream

Mix together flour and seasonings. Coat lamb with flour mixture. (Lamb may be cut from bone if desired.) Brown well in hot fat in skillet over moderate heat. Add all ingredients except sour cream. Reduce heat very low. Cover skillet and allow to simmer for 2 hours or until tender, adding a bit of water if it cooks low.

Push lamb to one side of skillet. Stir in sour cream. Heat slowly. Serve very hot over cooked fine noodles, sprinkling liberally with paprika and cut chives if desired. Caraway seed, 1/4 teaspoon, may be added along with other seasonings. Serves 4.

V vsaki slovenski družini, ki se zanima za napredek in razvoj Slovenec, bi morala dohajati

Enakopravnost

Zanimivo in podučno čtivo,

priljubljene povesti

CHICAGO, ILLINOIS

FOR BEST RESULTS IN ADVERTISING
CALL DEARBORN 2-3179

MALE HELP WANTED

ENGINEERS

KAISER ENGINEERS OF CALIFORNIA

NEEDS

Engineers -- Designers Draftsmen STRUCTURAL

3 or more years' experience required in concrete and steel structures of heavy industrial type.

PIPING DESIGN

3 or more years' experience in mechanical and process piping in refinery or chemical plants required.

ELECTRICAL DESIGN

1 or more years' experience in conduct layout industrial and commercial power and lighting.

INSTRUMENTATION

3 or more years' experience in design of mechanical hydraulic, electrical or combination for industrial plant installation.

DETROIT INTERVIEWS
Phone: WOODWARD 3-1913

CLEVELAND INTERVIEWS
Phone: PROSPECT 1-5247

TOLEDO INTERVIEWS
Phone: CHERRY 1-9500

ST. LOUIS INTERVIEWS
Phone: STERLING 1-6290

PITTSBURGH INTERVIEWS
Phone: EXPRESS 1-1100

KANSAS CITY INTERVIEWS
Phone: VICTOR 2-6580

INDIANAPOLIS INTERVIEWS
Phone: MELROSE 6-6401

If you are unable to arrange an interview, please forward a complete resume outlining your experience and salary requirements.

All replies held in strictest confidence.

KAISER ENGINEERS

DEPARTMENT "S"

Division of Henry J. Kaiser Co.
1924 BROADWAY
OAKLAND, CALIFORNIA

CHICAGO, ILLINOIS

MALE HELP WANTED | MALE HELP WANTED

• SWITCHMEN

• FLAGMEN

(Vicinity West Side Hawthorne)
Must Have 20-20 Vision on
All Above Jobs
High School Graduates
Age 18-40
Apply Room 101
109 E. Roosevelt Rd.
ILLINOIS CENTRAL
RAILROAD

YOUNG MAN

17-18 years old, to do general office work. Permanent position; 5 day week.

VAUGHAN SEED CO.
601 W. JACKSON

1 block West of Union Station

Electrical Project Engineer

We require an electrical engineer with at least 8 years experience in rectifiers and electrical installations in connection with aluminum reduction plant.

Please send detail resume standing salary requirements.

KAISER ENGINEERS

Dept. S

Division of Henry-Kaiser Co.

1924 Broadway
OAKLAND, CALIFORNIA

SALESMEN

Intangibles

Who want to Earn \$10,000 to \$15,000
EXCEPTIONAL OPPORTUNITY FOR
AGGRESSIVE SALESMEN
35-55

CONTINUING EXPANSION
requires additional Representatives to analyze Management Problems and present solutions through our Company's Services. Dignified, varied and challenging types of work to men who can "CLOSE" a sale for our Management Service with top level executives.

Proven record of sales accomplishment is essential. Travel mid-continent area; Car not necessary. Travel expenses plus living allowances paid. Salary, commission and bonus plan.

IMMEDIATE OPENINGS

Phone for Appointment
Financial 6-3460

George S. May Co.

205 West Wacker Drive
Chicago 6, Illinois

AMERIŠKA IN EVROPSKA OZNAČBA MER

Pri čevljih je razlika v označbi 32½ do 33 točk, ki jih je treba odšteti od evropske mere, bodisi pri moških ali pri ženskih čevljih.

Na primer: če vam pišejo, da želijo čevlje št. 39, to je ameriška mera 6 in pol, št. 40 je 7, št. 41 je 8, št. 42 je 9, št. 43 je 10, št. 44 je 11.

Ženski čevlji so navadno manjši nego gornje mere. Tako bi na primer: št. 38 bila št. 6, št. 37 št. 5, št. 36 št. 4.

Ženske obleke: št. 40 je ameriško 32, 42 je 34; 44 je 36; 46 je 38; 48 je 40 itd., vedno za 8 točk manjše od evropske mere.

Pri moških oblekah pa se začneja v Evropi z št. 42, kar je v Ameriki 33; 44 je 34; 46 je 36; 48 je 38; 50 je 39; 52 je 41; 54 je 43 in 56 je 45. (Se vrti med 10 in 11 točk razlike.)

Približna metrična dolžina po ameriški meri:

1 centimeter — 0.3937 inča.
1 meter — 3.2088 čevlja ali 1.0936 jarda.
1 kilometer — 0.6214 "statute" milje oziroma dolžina milje sprejeta potoma zakonodaje.
1 kilometer na vodni površini je 0.5399 "nautical" milje.

Enako je pri dekleh družna evropska mera. Št. 38 je ameriško 12; 40 je 14; 42 je 16; 44 je 18 in 46 je 20.

Moške srajce: št. 35 je ameriško 13 in pol; 36 je 14; 37 je 14 in pol; 38 je 15; 39 je 15 in pol; 40 je 15¾; 41 je 16; 42 je 16 in pol in 43 je 17.

